Af Morten Bruun | Foto: Jan Sommer

FOR WILLIAMS SKYLD

Det handler om at dele viden, når et barn rykker fra børnehaven og ind på Nørrebjergskolen. Derfor er et dusin fagpersoner involveret i skiftet. Det kunne måske virke skræmmende på nogen, men ikke på Williams mor - for det virker

Umiddelbart kan det virke overvældende og voldsomt, som de sidder dér: 12 kvinder omkring et bord for at diskutere, hvordan William på seks år skal klare skiftet fra børnehave til skole.

Men Signe Sørensen synes ikke, det er spor usædvanligt, at en psykolog, en fysioterapeut, to lærere, tre ergoterapeuter og fire pædagoger har afsat en time til at tale om hendes søn. Tværtimod.

- Det er bare udtryk for, hvor seriøst de tager opgaven. Det vil være forfærdeligt, hvis børnehavens erfaringer går tabt. William kan jo ikke selv udtrykke sig, og derfor er den her dialog med skolen bare så vigtig, siger Signe Sørensen.

ÅRELANG PRAKSIS

Det handler om at dele viden. Og det er måske det vigtigste i den række af møder, der har været holdt, siden børnehaven Platanhaven i Odense i august 2011 begyndte at forberede Williams skifte til elev på Nørrebjergskolen – i august 2012.

- Det er fast praksis hos os. Sådan har vi gjort i alle de 12 år, jeg har arbejdet på Platanhaven, siger pædagog Lene Abildgaard, der deltager i mødet sammen med ergoterapeut Birgitte Brandt og fysioterapeut Anne Willads for blandt andet at vise skolens personale den film om Wiliams liv, vaner og hverdag, børnehaven har lavet.

Fire medarbejdere fra Platanhaven og syv fra Nørrebjergskolen deltog - sammen med Williams mor - da børnehaven midt i august overleverede al deres viden om William til de nye voksne i hans liv.

Der er klip med William i svømmehallen, ved frokostbordet og i musikgruppen. Og der er klip, der viser, hvordan han reagerer og kommunikerer. Og så er det hele – som det er tilfældet for mange af de børn, der siger farvel til Platanhaven og får deres egen film – suppleret med en mappe med billeder og grundige, skriftlige kommentarer.

- Vi prioriterer virkelig dette arbejde, fordi det er så vigtigt at fortælle om det enkelte barns ressourcer, så lærerne ikke skal begynde forfra. Og vi synes selvfølgelig, det er optimalt, at vi ser filmen sammen med skolen og en af forældrene, siger Lene Abildgaard og tilføjer:

- Men vi kan ikke tage det for givet. Der har været eksempler på, at vi som børnehave skal manifestere os ret tydeligt over for en skole, men så kan de som regel godt se ideen.

TÆNKER PÅ FORÆLDRENE

Den udfordring har Platanhaven ikke i forhold til Nørrebjergskolen. Her er det en fast procedure, som indgår i skolens samarbejdsaftale med de børnehaver, der – ligesom depechen i et stafetløb – sender børnene videre i systemet.

Og ifølge skoleleder Berit Nielsen Plotnikof handler det ikke kun om hensynet til det enkelte barn og skolens mulighed for at bygge videre på det fundament, børnehaven har støbt. Den systematiske overlevering er mindst lige så vigtig for forældrene:

- De er næsten altid dybt bekymrede, når de kommer her med et barn med ganske særlige behov og tænker på, hvad vi kan gøre for deres datter eller søn. Når de hører ordet "skole", tror de måske, at barnet skal til at lære geografi og er uden opsyn i frikvartererne. Det er dem, vi skal give tryghed og vise, at vores skoletilbud tager individuelle hensyn og nærmest er en fortsættelse af børnehaven, siger Berit Nielsen Plotnikof.

Det er nøjagtig den pointe, som Williams mor fremhæver før mødet med personalet fra børnehaven og skolen. Signe Sørensen siger:

- Min mand og jeg ved nu, at børnehavens omsorg for William fortsætter i skolen. Og vi ved, at skolen ikke starter helt fra scratch...

Jeg har virkelig glædet mig til i dag. Mødet viser, hvor seriøst man arbejder med at give min søn en god start i skolen, siger Signe Sørensen.

SKOLESKIFTET:

August 2011 Platanhaven har den første – uformelle – samtale med Williams forældre om, hvordan skiftet fra børnehave til skole skal håndteres

Efteråret 2011 William testes af en psykolog fra PPR – her deltager medarbejder fra Platanhaven som "tolk"
William beskrives af en pædagog, ergo- og fysioterapeuter samt tale-, høre- og synsrådgivere (en tværfaglig såkaldt "udviklingsbeskrivelse")

Vinteren 2011-2012 William visiteres til Nørrebjergskolen

Marts 2012 Lærer, psykolog og leder fra Nørrebjergskolen møder William i børnehaven og får en overordnet beskrivelse af drengen. Mødet afgør, hvilken klasse William placeres i

Maj 2012 Enkelte af Williams nye lærere og pædagoger besøger børnehaven. De får en grundigere beskrivelse af drengen, laver deres egne observationer og filmoptageler

Juni 2012 Nørrebjergskolen inviterer til to praktikdage, hvor William deltager i undervisningen – ledsaget af først børnehaven og efterfølgende forældrene (børnehave er ikke forpligtet til at være med, men ser det som en "ekstra service")

August 2012 Første skoledag – og afsluttende fællesmøde for børnehave, skole og Williams mor.

EN SKØN DRENG

WILLIAM ER EN SKØN DRENG …

Sådan indledes den omfattende beskrivelse, som Platanhaven afleverede om William til Nørrebjergskolen.

Her fortælles det blandt andet om William, at han …:

- er født med en meget sjælden genetisk mutation, lider af svær epilepsi, er synshandicappet og har ikke noget sprog
- er afhængig af voksenhjælp og hjælpemidler i alle situationer i hverdagen
- sidder i en særlig stol, men anvender også stå- og gangstativ – og i øvrigt bruger ortopædisk fodtøj. Når han er i ståstativ, bruger han fodkapsler for at modvirke, at han belaster fødderne for meget på indersiden
- er afhængig af lift, hver gang han skal flyttes – af sikkerhedsmæssige årsager er der lavet specialsyet sejl, fordi han er meget motorisk urolig
- ofte har sine hænder eller fingre i munden, og for at forhindre, at han får bidt for meget i dem, bruger han efterhånden i en stor del af sin vågne tid armskinner – børnehaven prøver andre muligheder for at øge hans bevægelsesfrihed
- er en glad og tålmodig dreng, når han ikke er plaget af sine anfald. Han giver udtryk for ubehag og græder, når han har ondt, får anfald, eller når der er et anfald på vej. Han trøstes ved, at den voksne holder ham tæt, snakker beroligende til ham og tilbyder ham sutten
- nyder at være i bevægelse. Men som alle andre har William også brug for ro, og det er op til de voksne at tolke, hvornår han har brug for hjælp til at falde til ro

SE PLATANHAVENS FILM OM WILLIAM PÅ WWW.I-SKOLE-NU.DK